

κιέιντό όέ - χρυ της — τής ά - νοι - κς βρο - χή — 'γι - ναν ό - νει - ρα — κιέιν - τί - όες οί καύ -
 - μοι μου και σου στρώ - νου - νε — χα - λί για να πα - τας — τε - τοιά - γά - πη —
 — που θα βρεσάντή δι - χή μου — τέ - τοιά - γά - πη — ό - που πάςβά τη ζή - τας —

ΧΛΩΜΟ ΦΕΓΓΑΡΙ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ

ΣΤΙΧΟΙ
Κ. ΚΟΦΙΝΙΣΤΗ

ΜΟΥΣΙΚΗ
Ι. ΒΕΛΛΑ

BEGIN

1.

2.

ψη - λά απ'τόν 'Υ - μη - τό ό - πανθίς και γε -
 - λος — ό μορραίνεη Α - θη - να — και με - θα ή χαράς — τρεγγαροχλω -

μο — στίχαράς γαμι λός — και άνθίζουνε αέρι — να — χιάση — μέ-νια χλο-
 αία. — Φεγ-γα — ράκι χλωμό τ'ήλ' — θίνα χρυσοφύ-γα — ρι — αί κα-
 — νισαράν'ό ή δι-σχοουδίστρα κταίχα — ρι — Στου Σα-ρω-νι-κού τ'ό γα — λάβη νερά φούκα νιστό πρώτοιμα —
 — να — χι — χάνει βόλτα με τ'ό γελιστό με χαρά στη γλυφάδα και σφόδρα ή — ρά — χι — και σ'ή πλάκα τ'ήλ' — νη-φορές στα μάτια μ'είν
 α — αέρη — τις κι — τ'ήρες ό κοουδός με ν'έιναι χουά — να δά — αέρη. — Φεγ-γα-
 — ράκι χλωμό τ'ήλ' — θίνα χρυσοφύ-γα — ρι — αί κα-νισαράν'ό ή δι-σχοουδίστρα κταίχα — ρι —